

Adventkogudus ja ajamärgid

Miks on märgid koguduse elus tähtsad?

AUTOR: JAN PAULSEN

Viimase aja ülejäänud on iseenesest märk maailmale. Meie kogudus sündis võimsast kuulutusest Issanda peatse tagasituleku kohta aus. Väike grupp usklikke oli kindlalt veendunud, et Kristuse tulek on ukse ees. See veendumus rajanes Piibli prohvetikuulutuste ja nende märkide täitumisel, mis pidid sellele sündmusele eelnema.

Taanieli ja Ilmutusraamatu prohvetikuulutused ning Matteuse 24. peatükk hõivasid keskse koha adventpioneeride uurimistöös arusaamise otsimisel. Me usume kindlalt koos nendega, et “kiiresti täituvad ajamärgid näitavad, et Kristuse tulek on lähedal, käega katsuda. Päevad, milles me elame, on pühalikud ja tähtsad” (Ellen G. White, Tõstke Teda Kõrgeks, lk 356).

Lõpuaja jääk kui märk

Piibel annab mitmeid märke, mis toimivad meie Issanda tagasituleku kuulutajatena. Ma sooviksin arutleda nende märkide tähtsuse üle. Kuid kõigepealt soovin nimetada märki, millest me tavaliselt ei räägi. See on märk, mis osutab sellele, et Jumala plaan Tema rahva jaoks täitub jätkuvalt läbi ajaloo. Viimase aja Jumala rahva ülejäänute olemasolu on just

niisugune märk.

Esiteks, see on märk, mis väljendub ajaloos, ja seda ajal, mis on Pühakirjas määratletud. Piibli prohvetikuulutused kirjeldasid Jumala vaenlaste rünnakut Kristuse vastu (Ilm 12:4,5) ja ennustasid pidevat rünnakut koguduse enda vastu (Ilm 12:13-16). Oma varases ajaloos seisib kogudus silmitsi vastasseisuga erinevatelt külgedelt. Rasketel ja mitte nii rasketel aegadel kogetud sotsiaalne, religioosne ja seadustest tingitud surve kogudusele põhjustas mõningaid kahetsusväärseid vääringuid piibelliku tõe vallas (nt Tn 7:25; 8:11,12; 2. Ts 2:3,4). Kuid Jumal ei jätnud oma kogudust iialgi maha, vaid kutsus seda järjepidevalt uuendusele. Prohvetikuulutus näitas, et kosmilise konflikti lõpuosas tulevad esile viimase aja ülejäänud. See juhtus just sellel ajal (Ilm 12:17). Selle prohvetikuulutuse täitumine näitab, et Jumala plaan on arenenud nii, nagu Tema seda kavatses. Ülejäänute olemasolu ei näita Jumala huvipuudust muu kristliku maailma suhtes. Vastupidi, ülejäänute olemasolu näitab, et Jumal ei ole hüljanud kristlikku maailma, vaid Ta otsib teid, kuidas neid inimesi kasutada oma auks, kui nad seda soovivad. Viimase aja jääk on lootuse märk kristlusele ja ka mittekristlikule maailmale.

Teiseks, ülejäänud on märk, mida saab kindlaks teha. Et märk oleks kasulik ja täidaks oma eesmärgi, peab see olema nähtav (nt näljahäda, maavärinad, sõda). Ülejäänute erilised omadused aitavad neid määratleda kui kohta, kus Issand teeb oma erilist tööd igal pool maailmas oma rahva kasuks, kes on väljaspool. Ülejäänud peavad Jumala käske

ja neil on Jeesuse tunnistus (Ilm 12:17), Jeesuse usk ja pühade kannatlikkus (Ilm 14:12). Nad ei saa varjule jääda ja neid ei saa ignoreerida. Nad on kergelt määratletavad ja sellisena on nad elav märk Jumala tööst maailmas.

Kolmandaks, viimase aja pühad on märk, mis osutab millelegi enamale ja tähtsamale kui nad ise. Täites oma missiooni, osutavad nad Kristuse päästetöö lõplikule täideviimisele Tema teise tuleku hetkes. Ülejäänute eksisteerimisel on eesmärk, eriline missioon maailma jaoks (Ilm 14:6-12). Seetõttu on see märk, mis on olemas ja ligipääsetav üle kogu maailma. Mõnes mõttes aitab selle globaalne kohalolu toimida tal märgina. Kristuse tagasituleku lähenedes on maailmal üha enam vaja seda teada ning inimestel kõikidest rahvustest ja rassidest tarvis selle tähtsust mõista ja selle jaoks valmistuda.

Märkide tähtsus

Kristuse tuleku paljudel märkidel on olnud ja on jätkuvalt tähtsus koguduse elus. Ma julgustan koguduseliikmeid kindlasti jälgima sündmusi, mis meie ümber aset leiavad, ja nägema neis ka Jumala lähedust, mis meenutab meile meie õnnist lootust. Märgid on meile jätkuvalt kohased mitmel moel.

Esiteks, need aitavad meil kindlalt hoida pilku meie lootusel. Lootused võivad surra; need võivad muutuda ebakohaseks ja kaotada oma tähenduse. Õpetussõnadest öeldakse meile: “Pikk ootus teeb südame haigeks” (13:12). Jeesus ei tahtnud, et me unustaksime Tema töötuse meile, lootuse, mille Tema meie südamesse pani. Märgid mitte ainult ei hoiu mälestust lootusest elavana, vaid tuletavad ka meelde, et Tema

töötus püsib endiselt, et Ta ei ole meid unustanud. Märgid pidid ilmnema kogu ajalooperioodi vältel alates Tema taevaminekust kuni tagasitulekuni (Mt 24:6-14). Kui vahel mõned neist täitusid, meenutas see usklikele nende ristilöödud ja ülestõusnud Issanda töötust: “Ma tulen tagasi,” ja see aitas neil hoida nende lootust elavana. Issand teadis, kui tähtis pidi olema lootus Tema teenritele patu, kannatuste ja surma maailmas. Ta lisas töötusele oma tulekust märgid, et aidata hoida lootust elavana.

Teiseks, märgid hoiavad usklike kogukonnas alal tähtsat lootusrikka ootuse elementi. Märgid hoiatavad meid, et Issand võib olla tagasi kiiremini, kui me aimata oskame, koguni meie eluajal. Iga põlvkond on potentsiaalselt viimane põlvkond. Seetõttu me elame ootuses. Meie elu iseloomustab veendumus, et Tema on ukstel. Jeesus rääkis viigipuust: “Kui selle okstele tärkavad noored võrsed ja ajavad lehti, siis te tunnete ära, et suvi on lähedal. Nõnda ka teie, kui te näete kõike seda [märke], tundke ära, et tema on lähedal, ukse taga” (Mt 24:32,33). Elu, mida iseloomustab ootus, on tulevikule orienteeritud. See elu on vaba kartusest, sest see ootab ainult head, nimelt kristliku lootuse täitumist.

Kolmandaks, märgid peaksid julgustama meid oma missiooni täitma. Need muutuvad motiveerivaks jõuks meie teenistuses Issanda heaks, kelle tagasitulekut me ootame. Me jagame oma lootust, sest me usume, et see on kahekümne esimese sajandi inimeste jaoks ajakohane. Me osutame Kristusele kui meie lootuse allikale, kuid samal ajal osutame Tema tuleku märkidele, et julgustada teisi lootuses. Ehk

seletab see ähmasuse elementi märkides. Neid ei saa kasutada Kristuse tuleku täpse aja kindlaks määramiseks. See pole kunagi olnud nende eesmärk. Nad on eriliselt seotud koguduse missiooniga. Taevaminemise ja teise tuleku vahel on kristliku kiriku ajaloo vältel olnud märgid paralleelselt olemas koos koguduse missiooni täitmisega. Jeesus illustreeris tihedat seost nende kahe vahel: “Kes siis on ustav ja arukas sulane, kelle ta isand on seadnud oma kodakondsete üle neile parajal ajal elatist andma? Õnnis on see sulane, kelle ta isand tulles nõnda leiab tegevat” (s 45,46). Õige arusaamine märkidest aitab hoida kogudust orienteerituna oma missioonile. See on see, mida valmisolek Kristuse tulekuks usklikele tähendab. Usklikud on valmis, kui Issand tuleb ja leiab neid tegemas tööd, mis on neile antud (s 46).

Hoiatus ettevaatuseks

Meie huvi teise tuleku märkide suhtes peaks olema terve huvi, mis rajaneb selgel piibellikul informatsioonil. Meie prohvetikuulutuste uurimine peaks tugevdama meie lootust ja pühendumist Issandale, kes suri, et meid päästa. Kui see põhjustab hirmu, kahtlusi ja eelarvamusi teiste suhtes, on midagi valesti selles, kuidas me näeme Kristuse tuleku märke. Me peaksime saama paremateks kristlasteks, kui uurime Jumala plaani oma rahva jaoks kosmilise konflikti lõpus. Me peaksime olema ettevaatlikud, et me ei spekulceriks sellega, mida me ei tea. Kui me tunnustame, et me ei tea kõiki detaile sellest, mis hakkab juhtuma, kui läheneme maailma lõpule, siis on see eluterve lähenemine. Muidu on meil kiusatus näha kaasaegsetes

sotsiaalsetes ja religioossetes sündmustes märke, mida seal tegelikult ei ole. See loob põnevust, mis hävitab õigesti tasakaalustatud kristliku elu. Me peaksime rääkima kindlalt sellest, mis on Pühakirjas selgelt öeldud, ja keelduma jagamast oma isiklike spekulatsioonide, nagu oleksid need jumalikud ilmutused. Pühakirja ebatavalised tõlgendused kipuvad vähendama meie väärtusliku lootuse usaldusväärsust, naeruvääristades seda. Hoidkem oma lootust hävingu eest, jäädes ustavaks sellele, mida me tegelikult kogudusena teame ja kuulutame, ning hoides tagasi soovi spekulcerida selle üle, mida me ei tea.

On veel üks oht – see on märkide ignoreerimine, nende mittekohaseks pidamine. Selline suhtumine on üks esimesi näitajaid kristliku lootuse kadumisest uskliku südames. Ootuse element sureb pea ning samuti huvi koguduse missiooni vastu. Kristuse peatse tagasituleku märkide ignoreerimine oleks tõsine tragöödia kogudusele tervikuna kui ka üksikisikule. Ilma lootuseta ei oleks kogudus enam kogudus, millele märkide kaudu aina meelde tuletatakse, et nende lootus on varsti täitumas. “Ma palun tungivalt koguduseliikmeid mitte jätta tähelepanuta ajamärkide täitumist, mis ütlevad nii selgelt, et lõpp on lähedal” (Ellen G. White, Vaikse Ookeani Uniooni Salvestaja, 1. detsember 1904).

Me peame tegema kõik, mida saame, et neid ohte vältida. Olla ülemäära mures märkide pärast võib olla sama halb kui neid ignoreerida. Ehk on parim tee nende ohtude vältimiseks olla Pühakirjast informeeritud lootuse kohta, mille Jumal on usaldanud oma ülejäänud rahvale, ja lubada

sel kujundada kogu meie olemust armastuses ja teiste teenimises. Niisiis, olgem mõistlikud, kui me ootame Issanda tulekut. Märgid ütlevad meile, et Ta on ukseks.

Küsimused mõtiskluseks ja aruteluks

1. Loetus oli nimetatud kaht ohtu, mida peaksime seoses märkidega vältima. Mis need on ja missugune neist on sinu elus ohtlikum?

2. Mis on sinu arvates kõige tähtsam märk? **MA**

Jan Paulsen on ülemaailmse Seitsmenda Päeva Adventistide Koguduse president

Kui märgid aeguvad

Elades Jeesuse tagasituleku ootuses.

AUTOR: JON PAULIEN

1 966. aasta 16. novembriks ennustasid teadlased suurt meteoriidisadu. Carlos ja mina olime siis tudengid ning lootsime näha midagi 1833. aasta suure meteoriidisaju taolist, mis tõi väga paljud inimesed Jeesuse ootajate ridadesse.

Kuid taevast oli sel ööl lauspilves. Mitte midagi ei olnud võimalik näha, ei ühtki tähte, rääkimata meteoriitidest. Me võtsime minu vanemate auto ja rändasime New Jersey väiketeedel, otsides taevast selgemaid laiike, kuid ei mingit edu. 1966. aasta meteoriidisadu võis olla sama suurejooneline kui 1833. aasta oma, ent seda oli võimalik jälgida vaid lennukitelt ja mõnes kohas Lääne-Ameerikas. Mõlemad tähesajud olid seotud puruga, mille jättis endast maha komeet Temple-Tuttle, mis teeb 33 aasta jooksul ringi ümber päikese. Teatud määral esineb iga aasta novembris tähesadu, mille tekitab nähtavasti Lövi tähtkuju.

Me Carlosega püüdsime endis taasluua osa sellest vaimsusest, mida jagasid adventpioneerid. Lissaboni maavärin 1755., Pime

päev 1780. ja hiiglaslik tähesadu 1833. aastal näisid kinnitavat Pühakirja sõnu Ilmutuse 6:12,13: “Ja ma nägin, kui ta avas kuuenda pitseri, et sündis suur maavärin ning päike läks mustaks nagu leinariie ja kuu muutus nagu vereks ning taevatähed kukkusid maa peale, nii nagu viigipuu, mida suur tuul raputab, viskab maha oma suvemarjad.”

1833. aasta meteoriidisadu viis meie eelkäijad tagasi Piibli juurde, otsima Jeesuse teise tulemise sügavamast tähendust. Need märgid tundusid kinnitavat, et Jeesus tuleb veel nende eluajal. Siis läks mööda terve 19. sajand ja need märgid aegusid. 1966. aastaks olid need juba tõeliselt vanad. Mida teha, kui märgid on juba väga vanad?

Ajamärgid

Me võime endile meelde tuletada, et nii taevased kui maised “märgid” on alati meiega olnud. Kui uurime hoolikalt Uut Testamenti, avastame, et paljud maailma sündmused, mida kristlaskond lõpumärkideks peab, on hoopis ajamärgid. Need õpetavad meile, et Jeesus tundis kogu aja iseloomu juba ette.

Tema ei eksi selle sündmuse suhtes, mis aja lõpetab.

Kui jüngrid Jeesuselt Tema tulemise ja aja lõppemise märke küsisid (Mt 24:3), vastas Ta: “Aga kui te kuulete sõdadest ja sõjasõnumeid, siis vaadake, et te ei ehmu, sest see kõik peab sündima, kuid veel ei ole lõpp käes” (s 6). Sõjad ja sõjasõnumid ei kuuluta lõppu; need on osa sellest, missugune on elu enne lõppu.

Jeesus jätkas: “Sest rahvas tõuseb rahva vastu ja kuningriik kuningriigi vastu ja on näljahädasid ja paiguti on maavärinaid. See kõik on aga sünnitusvalude algus” (s 7,8). Jeesuse jaoks ei tähenda sõjad, näljahädad ja maavärinad lõppu - need on alguse märgid! Jüngrid küsisid lõpu märke, Jeesus andis neile ajamärgid. Luuka evangeeliumis lisab Jeesus veel neile märke: “hirmsaid ja suuri tunnustähti taevast” (Lk 21:11). Neid märke ei antud mitte selleks, et me spekulatsiooniksime lõpuhetke teemal, vaid et need tuletaksid meile meelde olla aegade lõpus valvsad (Mt 24:42).

Kui sõjad, maavärinad ja näljahädad on kogu ajastu

märgid, siis ei peaks me olema üllatunud, et see, mida paljud nimetavad “lõpumärkideks”, oli tuttav juba ka I sajandi inimestele. Kui Palestiinas valitses aastal 31pKr rahu, siis 60ndatel oli seal “sõdu ja sõnumeid sõjast”. Seal oli näljahädasid (Ap 11:28), maavärisemisi (Laodikeas 60., Pompeis 63., Jeruusalemmas 64. ja Roomas 68. aastal) ja taevaseid märke (vt “Suur võitlus”, lk 29). Paulus ütles isegi, et evangeelium on jõudnud kogu maailma tema eluaja jooksul (Kl 1:23; Rm 1:8; 16:26). Ei ole siis mingi ime, et apostlid uskusid end elavat viimastel päevadel (Ap 2:14-21; Hb 1:2; 1Pt 1:20; 1Jh 2:18).

Vastavalt Piiblis kirjapandule ei tohiks me olla üllatunud, et märgid on aegunud. Neid ei antud mitte meie uudishimu rahuldamiseks, et millal on aja lõpp, vaid meie piibliuurimise ja usu elu innustamiseks. 1755.-1833. aastate sündmused panid adventpioneeride mõtlema ja teadvustama endale, et me sisenesime maailma ajaloo pöördelisse, lõpuperioodi. Seitsemenda päeva adventistid, kes uurisid Taanieli ja Ilmutusraamatut, avastasid, et kui “viimased päevad” algasid tõesti juba Uue Testamendi ajal, siis “lõpuaeg” on palju hilisem nähtus. Pärast Taanieli ja Ilmutusraamatu prohvetikuulutuste täitumist elame nüüd lõpuajas. Kuigi me ei või täie kindlusega öelda, et see on viimane sugupõlv, teame, et kõik võib juhtuda väga varsti. Ja see peaks hoidma meie tähelepanu ühel asjal, mis on kõige olulisem.

Hoia oma usk elus

Üks, mis tõeliselt loeb, on ettevalmistus Jeesusega kohtumiseks, kui Ta tuleb. See

hoiab meie usu elus, kui märgid vananevad. Järgmine salm on kujundlik: “Ennäe, ma seisankukse taga ja koputan. Kui keegi kuuleb mu häält ja avab ukse, siis ma tulen tema juurde sisse ning söön õhtust temaga ja tema minuga” (Ilm 3:20).

Lõpus kadunute tragöödia ei seisne nende teoloogia kvaliteedis või heade tegude puudulikkuses; Jeesus ütleb: “Ma ei tunne teid!” (vt Mt 7:21-23; 25:12). Lõpuaja kõrghetk ei ole Harmagedoon, vaid “suure Jumala ja meie Päästja Jeesuse Kristuse kirkuse ilmumine” (Tt 2:13). Lõpp on pigem Jeesuses, mitte sündmustes või mõtetes.

Ellen White nõustub ühemõtteliselt, et lõpuajast rääkimisel on võtmetähtsusega Jeesuse tundmine: “Meid on veelgi enam innustanud otsima õigust ja leidma Jeesuses endale sõpra aja lühidus. See ei ole hea motiiv. See toidab meie isekust. Kas on vajalik, et Jumala päeva õudused oleksid pidevalt meie silme ees, et me oleksime nagu kohustatud hirmu pärast tegema õigeid tegusid? See ei peaks nii olema. Jeesus on meeldiv. /.../ Ta soovib olla meie sõber, käia meiega koos meie elu igal rajal. Jeesus, taeva valitseja, soovib ise enda kaaslaseks kõiki, kes oma koormate, nõrkuste ja muredega Tema juurde tulevad” (Advent Review and Sabbath Herald, 2. aug 1881).

Milline kaunis kokkuvõtte suhte olulisusest Jeesusega, kui soovime mõistlikul moel lõppu oodata! See on igapäevane teekond, igapäevane suhtlemine, mis loob aluse meie ootusele veeta sellesama Isikuga kogu igavik!

Umbes 15 aastat tagasi õpetasin paari klassi Helderbergi Kolledžis Lõuna-Aafrikas. Esimest korda meie abielu kestel elasin

enam kui kuu aega eemal enda abikaasast. See ei olnud kerge kogemus. Aga kui aeg meie vahel muudkui kasvas ja kasvas, kas ma hakkasin teda hilju unustama? Kas ma väsisin ootamisest ja hakkasin määrama arvatavaid kuupäevi meie taaskohtumise kohta? Ei! Ma veetsin selle kuu, mõeldes temale rohkem kui eales varem. Ta ei olnud kunagi olnud armsam ja ilusam kui selle eemaloleku aja jooksul. Mida enam aega möödus, seda innukamalt ootasin meie taaskohtumist. Ma mõtlesin meie suhtele oma vaimusilmas ikka ja jälle ja minu igatsus aina kasvas.

Nii on ka Jeesuse tulekuga. Ta on väärt kogu aega ja energiat, mida me võime Tema tundmaõppimiseks kasutada. Ta on väärt kõiki neid lõpuaja muresid ja veel enam. Ta on väärt vähemalt “vaikset tundi” iga päev (“Ajastute igatsus”, lk 83), mille veedame, vaadeldes Tema iseloomu oma mõtetes. Kui me uuendame oma suhet Temaga iga päev, kasvab meie soov olla koos Temaga. Iga sündmus maailmas või taevas kutsub meid sügavamale koosolemisele Temaga. Ja kui sa tunnend Jeesust tõeliselt, ei muutu märgid kunagi vanaks.

Küsimused mõtiskluseks ja aruteluks

1. Mis vahe on lõpumärkidel ja ajamärkidel?

2. Mis on see üks, mis “on kõige olulisem”? **MA**

Jon Paulien on Loma Linda Ülikooli Religiooniõppetooli dekaan

Hädaajad

Kuidas elada vägivalda keskel rahus.

AUTOR: ISRAEL BAMIDELE OLAORE

Kuus aastat tagasi ründasid relvastatud röövliid maanteel mind ja mu naist Augustat. Nad võtsid kaasa meie väärisasjad, kuid Issand säästis meie elu. Hiljuti tungisid relvastatud mehed sisse meie Nigeeria Babcocki Ülikooli kampusesse, et püüda šeifi röövvida. Jumala ligioleku tunne oli tugev, kui nad üritasid tulistada üht ülikooli turvameest AK-47 automaadiga. Püssimees vajutas päästikule, kuid relv keeldus lahti minemast; kuid kui tulistati õhtu, siis pritsis see välja hulga kuule. Röövliid said saagiks veidi raha, kuid keegi ei saanud vigastada.

Mida lähemale Kristuse tulekule, seda enam kasvab vägivald kurjuse vägede mõjutusel. Kasvab ebainimlike tegude arv. Kuidas saada hakkama raskete aegade, mis aeg-ajalt meie teele satuvad? Kuhu peaksime põgenema, kui seisame silmitsi võimaliku füüsilise kahju või vaimse

vägivaldaga? Kuidas sai Jeesus hakkama raskete aegade oma elus?

Ükskord oli Jeesus oma jüngritega paadis (Mk 4:35-41). Kui neid tabas kriis merel möllava äikesetormi näol, oli Päästja uinunud. Jüngrid, kes olid hõivatud vajuvast paadist vee väljakühveldamisega, imestasid, kus on Jeesus. „Äkitselt läbistas pimeduse valgusahvak ning nad nägid Jeesust tormile vaatamata häirimatult magamas. Hämmastuses ja meeleheites hüüavad nad: ‘Isand, kas sa ei hooli sellest, et me hukkume?’ Kuidas saab Ta nii rahulikult puhata, kui nemad on ohus ja võitlevad surmaga?“ („Ajastute igatsus“, lk 334). Mõnikord tundub ka meile, et Meister on meid hüljanud ja me oleme oma „tormis“ üksinda.

Mis lubas Meistril magada keset tormi? Vastus peitub Jeesuse usalduses Tema sõna väesse. „Ja samal päeval õhtu jõudes ütles Jeesus neile: „Sõitkem vastaskaldale!““ (Mk

4:35). Nendest sõnadest piisas, et magada. Kui Looja räägib, siis toimuvad sündmused Tema sõnade kohaselt. „Issanda sõnaga on tehtud taevad ja Tema suu hingusega kõik nende väed... Sest Tema ütles, ja nõnda see sai; Tema käskis, ja see tuli esile“ (L 33:6,9). „Jumal ei ole inimene, et Ta valetaks, inimlaps, et Ta kahetseks. Kas Tema ütleb, aga ei tee, või räägib, aga ei vii täide?“ (4Ms 23:19).

Vägivald tuleb ühiskonnas üle kogu maailma esile paljudes eri vormides. Hõimudevahelised konfliktid, mis viivad surma ja tõsiste vigastusteni ning kuuleme iga päev usulahkude- või religioonidevahelistest sõdadest. Nafta tootmisega tegelevates riikides juhtub tihti, et terroristid ründavad süütuid inimesi ning sõjardid röövivad lapsi ja teisi lähedasi inimesi, et saada lunaraha. Ellen White kirjeldas meie ajastut täpselt: „Kogu maailm käärib. Ajamärgid on kurjakuulutavad. Tulevaste sündmuste varjud pikenevad.

Jumala Vaim tõmbub tasapisi maa pealt tagasi ja katastroof järgneb katastroofile nii merel kui maal. Tormid, maavärisemised, tulekahjud, üleujutused, mõrvad... Kes võib näha homset päeva? Kus on julgeolek? Kõik inimlik ja maine on ebakindel“ („Ajastute igatsus“, lk 636).

Sõna vägi

Esimene asi, mille poole raskel ajal jõu saamiseks pöörduda, on Jumala Sõna vägi. Mida on Jumal Piiblis öelnud mureküsimuse kohta? Kuidas Sõna toimis teiste jaoks? Ma usaldan Jumala Sõna. Kuna Sõna toimis Jeesuse ja jüngerite elus, siis toimib see ka minu jaoks. „Ära kardada, sest mina olen sinuga; ära vaata ümber, sest mina olen su Jumal: ma teen su tugevaks, ma aitan sind, ma toetan sind oma õiguse parema käega!“ (Js 41:10). Kõik raskused, mille küüsis me täna oleme, on just sellised, millele võime oodata jumalikku vahelesekumist ja lahendust. Me peaksime Jesaja sõnumit rakendama olukordades, mis võivad meid tulevikus tabada, eriti kui vägivald maailmas kasvab. See kinnitab meid: „Ära kardana, sest ma olen sinuga.“

Kord esitas Saatan Jeesusele kiusatuse hüpata alla templi harjalt, öeldes Talle, et Issanda inglid päästavad Ta hirmsast surmast. Kuid Jeesus meenutas kuradile, mis on selliste asjade puhul Jumala Sõna: „Sina ei tohi kiusata Issandat, oma Jumalat!“ (Lk 4:12). Usk Jumala Sõnasse on voorus, kuid jultumus on patt.

Hiljem läks Jeesus hingamispäeval Naatsareti sünagoogi jumalateenistusele. Kui talle ulatati Jesaja raamatu rull, luges ta Jesaja 61:1-2, Tema messiarolliga seotud teksti. Kogudus vihastas Jeesuse Pühakirja tõlgenduse peale ning

otsustas teda linna ääres asuvalt kaljult alla lükates tappa. Kuid inglid sekkusid ning Jeesus astus läbi rahvasumma ning läks oma teed järgmise ülesande poole. Jumala Sõna, mis andis Talle kindlust, oli seesama, mida kurat tsiteeris Jeesust templi harjale tuues: „Sest Tema annab oma inglitele sinu pärast käsu sind hoida kõigil su teedel... Kätel nad kannavad sind, et sa oma jalga ei lööks vastu kivi“ (L 91:11-12). Jumala Sõna toimib igas olukorras õigel ajal. Isegi kui Jumala sekkumine tundub viibivat, peame seda ootama. „Sest nägemus ootab küll oma aega, aga ta ruttab lõpu poole ega peta. Kui ta viibib, siis oota teda, sest ta tuleb kindlasti ega kõhkle“ (Ha 2:3).

Kas sa elad praegu sõjapiirkonnas? Jumal ise on lubanud olla sinu ja sinu pereliikmete pommivarjendiks. „Kes Kõigekõrgema kaitse all elab ja alati Kõigeväelise varju all viibib, see ütleb Issandale: „Sina oled mu varjupaik ja mu kindel mäelinnus, mu Jumal, kelle peale ma loodan!““ (L 91:1-2). Mis siis, kui leiad, et sind ründavad relvastatud röövlid, nagu mina seda mitu korda olen kogunud? „Sest Tema annab oma inglitele sinu pärast käsu sind hoida kõigil su teedel“ (s 11). Terve 91. laul on Jumala and meile, Tema lastele, kui me püüame hakkama saada selle maailma vägivald ja probleemidega.

Kas sa pead silmitsi seisma vihase abikaasa, vanema või ülemusega, kes sind ikka ja jälle tümitab, taob või ähvardab? Siin on sulle Issanda töötus: „Aga nõnda ütleb nüüd Issand, kes sind, Jaakob, on loonud, ja kes sind, Iisrael, on kujundanud: Ära kardada, sest ma olen sind lunastanud, ma olen sind nimepidi kutsunud, sa oled

minu päralt! Kui sa lähed läbi vee, siis olen mina sinuga, ja kui sa lähed läbi jõgedes, siis ei uputa need sind; kui sa käid tules, siis sa ei põle ja leek ei kõrveta sind“ (Js 43:1-2). Isegi kui su olukord ei muutu, lubab Jumal oma ligiolekut nii tules kui vees. Küsi Sadrakilt, Meesakilt ja Abednegolt, kes nende sõnade alusel jäid Jumalale ustavaks ning eirasid kuningas Nebukadnetsari käsku kummardada kuldse kuu ees.

Mul on täielik usaldus Kõikväelise jõusse ja ligiolekusse. Ta on Jahve Shanmah, Issand, kes on kohal (Hs 48:35). Kui ma meenutan suuri asju, mida Ta on teinud minu jaoks minevikus, otsustan ma uskuda, et Tema juhtimine tulevikus tuleb mulle kasuks ja Temale auks.

Küsimused mõtiskluseks ja aruteluks

1. Kas teise tuleku lähenedes vägivald väheneb või kasvab? Miks?

2. Kas Issand töötab meile olukordade muutmist või annab Ta väge, et ükskõik millise olukorraga hakkama saada? **MA**

Israel Bamidele Olaore teenib Nigeerias Babcocki Ülikoolis vanempastorina.

Inim- ja loodusressursside ekspluateerimine

Võimaluste aeg misjonitöök.

AUTOR: RUDI MAIER

Viimase 40 aasta jooksul on geograafilised ja kultuurilised tõkked taandunud. Mäletan selgelt 1969. aastat, mil kuulsin Neil Armstrongi häält kõnelemas Kuu pinnalt. Tookord nägime esmakordselt fotosid meie planeedist tervikuna. Aja jooksul võeti kasutusele uus termin: „globaalne küla”. Info kättesaadavus on tänu interneti arengule muutunud praktiliselt üleüldiseks ja kiireks. Kristlastena peame endalt küsima: milline on meie roll selles kiirelt muutavas maailmas? Kuidas rakendada neid kiireid muutusi koguduse misjonitöös?

Üleilmastumine on saanud paljudel põhjustel koguduse misjonitöö oluliseks osaks. Me usume, et kosmiline konflikt on üleilmse iseloomuga nagu ka

kogu patuprobleem.

Me kinnitame, et Kristus suri iga inimese eest siin maailmas – seega on Tema patuprobleemi üleilmne lahendus. Me oleme veendunud oma missiooni globaalsuses: see peab jõudma iga rahva, rahvusrühma ja keeleni (Ilm 14:6). Kurjuse jõud sõdivad üle kogu maailma Kristuse ja Tema rahva vastu, kuid Tall võib nad ära (Ilm 17:14).

Kui oluline on üleilmastumine?

Üleilmastumisel on nii positiivsed kui negatiivsed küljed.

Ülemaailmne migratsioon: üleilmastumine on viinud riigipiiride avanemisele. Viimase 25 aasta jooksul on koguduse misjonitöö toimunud 10/40 vahelisel alal – inimeste juures, kes elavad põhja pool ekvaatorit 10. ja 40. laiuskraadi vahel, so

Aafrika läänerannikult kuni Aasia idapiirini – kuna just selles piirkonnas on palju neid, kelleni evangeelium ei ole jõudnud. Migratsiooni tulemusel on miljonid siin paiknevaist riikidest pärit inimesed asunud elama Euroopasse ja Ameerika Ühendriikidesse. Ühendriikides elab tänasel päeval kuus miljonit moslemit, enam kui 1 miljon moslemit elab Ühendkuningriigis ja 3,4 miljonit moslemit Saksamaal. Migratsiooni tulemusel on mittekristlasi asunud elama riikidesse, kus neil on rohkem võimalusi kokku puutada evangeeliumitöö ja usuvahetusega. Samuti on rände tulemusel Aafrikast ja Kariibi mere piirkonnast pärinev tarmukas kristlus jõudnud post-kristlikesse piirkondadesse Euroopas ja Põhja-Ameerikas.

Lennuühendus: meil on võimalik jõuda ükskõik millisesse maailmapunkti loetud tundide jooksul. Arvuti ja televisiooni vahendusel saame olla „ühenduses“ kõigega, mida enda jaoks oluliseks peame. Säärane ühendus pakub võimalusi mõjutada maailma teisi kultuure ja lasta neil ka ennast mõjutada. Inimesed, kes tunnevad elavat huvi teiste maade vastu, arvavad sageli, et uus keskkond täidab nende hingelise puudujäägi.

Nad hülgevad kodumaa, et elada kusagil mujal, lõigates sellega läbi oma perekondlikud sidemed, mis muudab nad aga võõras riigis väga haavatavaks. Siin avaneb kogudusele suurepärane võimalus pakkuda neile rändureile turvalisust, tuge ja mis kõige olulisem – lootust!

Kiired ja taskukohased

reisimisvõimalused lubavad koguduseliikmeil avastada uusi maid, rahvaid ja kultuure. Lühiajalised misjonitöökogemused on saanud paljudele koguduseliikmetele tõelisuseks.

Internet: ülikiire infovahetus, mida pakub internet, on üleilmastumise silmapaistev tunnus.

Maailmaga saab nüüd suhelda ka kohalikust kohvikust. Selline võimalus on kättesaadav väga paljudele inimestele alates Albaaniast ja lõpetades Zimbabwega – sealhulgas ka neile, kes ei saa endale isiklikku arvutit lubada. Internetiühendus on andnud mittekristlastele

võimaluse uurida kristlust ja Piiblit. Nad võivad esitada küsimusi, millele saavad vastused ilma, et riskiks sealjuures oma eluga, juhul kui nad elavad kristluse suhtes vaenulikult meelestatud kohas.

Majandus: üleilmastumine ja vabakaubandus on loonud miljoneid töökohti inimestele kogu maailmas. Samas on maailmaküla-majandus soodustanud suuremat majanduslikku ekspuaterimist,

keskkonna ja kultuuri allakäiku, keskkonnareostust ja poliitilist rõhumist.

Hästi elavad ainult need inimesed, kellel on kaupa, mida müüa, ja need, kellel on raha seda osta. Sellised väärtushinnangud, mille kohaselt jäävad ellu ainult tugevaimad ja edukaimad, põhjustavad omakorda paljude inimeste sattumise elu äärealadele, suurendades veelgi lõhet rikaste ja vaeste vahel. Sotsiaalne ebavõrdsus on muutunud eluviisiks ja aktsepteeritavaks tegelikkuseks. Öeldakse, et 20%-l kogu maailma rahvastiku ülalpoolel asuvaist inimestest on ligipääs pea 83%-le kogu

maailma jõukusest, samas kui alumised 20% võitlevad ellujäämise nimel ehk 1,4% pärast kogu maailma ressursidest. Üleilmastumine on suurendanud vaeste rõhumist.

Ökoloogilised aspektid: mehhaniseerimise ja suurtootmise ulatuslik laiendamine majandustoodangu suurendamise nimel toodab suhtumist, et keskkonnal puudub nõ turuväärtus. Loodusesse suhtutakse üksnes kui inimsoove

rahuldavasse vahendisse.

Loodusressursside ammutamisel peetakse silmas kiiret kasu ega hoolita keskkonna- ja sotsiaalsetest kuludest. Tänapäevane ökoloogiline dilemma on tööstusliku ja tehnoloogilise kasvu ning kaasaegse elustiili otsene tagajärg.

Vaimulikud aspektid: üleilmastumise

ohud ja sellega sageli seostatud ilmalikustumise trendid on soodustanud sotsiaalsete gruppide vahelise vaenu teket. Sageli on religiooselt pühendunud noored langenud religioosete äärmuslaste ja äärmuslike organisatsioonide ohvriks. Tänapäevane misjonitöö toimub religioosse vaenu kontekstis. Kui me ei püüa mõista üleilmastumist kui nähtust, siis laseme käest suurepärase võimaluse edendada Jumala riiki selles maailmas. Kogudus peab koostama tegutsemiskavad, mis aitavad viia kristlikku lootust nii üleilmastumisest kasulõikajate kui selle äärealadele jäänud kaotajateni.

ja rõõmu märgid. Nii nagu Jeesus kasutas oma jüngreid, toitmaks rahvahulka tol päeval, mil „aeg oli läinud hiliseks” (s 35), kutsus Ta meidki osalema Tema viimases töös. Soovin, et kõik, kes me Tema tuleku märke otsime, ühineksime Tema teenistusega siin maa peal ja eriti „Tema vähimate vendade” heaks.

Küsimused mõtiskluseks ja aruteluks

1. Kas üleilmastumine on hea või halb?
2. Kuidas on kaasaegse maailma arengud aidanud kaasa evangeeliumi levikule? **MA**

Rudi Maier on sündinud Saksamaal, teinud misjonitööd Pakistanis ja Sri Lankal. Aastast 1988 on ta seotus Andrews'i Ülikooli Maailmamisjonis osakonnaga

Me ei tohi võtta üleilmastumist üksnes kui Jumala üleskutse „täitke maa ja alistage see enestele” (1Ms 1:28) täitumist, vaid peame seda nägema ka Jeesuse sõnade valguses: „Tehke jüngriteks kõik rahvad” (Mt 28:19). Täna kasutab Jumal kaasaegseid vahendeid – ülemaailmne ränne, lennuühendus ja internet – selleks, et igavene evangeelium jõuaks nendeni, kes „elavad maa peal, ja kõigile rahvahõimudele ja suguharudele ja keeltele ja rahvastele” (Ilm 14:6). Evangeeliumi kuulutamisele aitavad suuresti kaasa tänapäeval kättesaadavad tehnoloogilised vahendid. Adventteleviioon ja -raadiojaamad saavad igavese evangeeliumi kiiri maailma. Evangeeliumikuulutajad saavad kasutada oma sõnumi ligitõmbavamaks muutmiseks uusimaid tehnoloogiaid. Milline õnnistus!

Üleilmastumise varjuküljeks on Jumala loomingut järjest ulatuslikum hävitamine, mille tagajärg on inimeste suurenev vaesus ja sellega kaasnevad kõikvõimalikud hädad. Kuidas reageerime meie kristlastena vaesuseprobleemile maailmas?

Jeesus evangeeliumi kuulutamist lambaile, „kellel pole karjast” (s 34). Ta näitas neile teed Jumala juurde, mis on iga inimese tee tõelisele vabadusele. Ta paljastas neile nende pimeduse ja seesmise orjuse. Selle päeva lõpul pöörasid jüngrid Jeesuse tähelepanu inimeste tühjale kõhule: „Lase nad minema, et nad läheksid ümberkaudu asulaisse ja küladesse ja ostaksid endile leiba, sest neil ei ole midagi süüa” (s 36). Nende sõnum oli: „Sinu ülesanne on täidetud. Sa oled inimeste aitamisel oma osa teinud – sa andsid neile vaimuliku sõnumi. Nüüd peavad nad lahendama oma materiaalsed probleemid.”

Jeesuse vastus on üllatav: „Andke teie neile süüa” (s 37), mis tähendas: „Minu ülesanne ei ole täidetud. Seda ei saa taandada minu kuulutusele ja jutlustamisele. Me ei tohi jätta tähelepanuta inimeste nälga ja materiaalselt viletsust. Me ei saa neid ära saata. Seepärast, andke teie neile süüa ja vabastage nad sellest materiaalsest viletsusest. Ka see on osa meie missioonist.”

Selle nädala jooksul uurime Kristuse tuleku märke. Need pole mitte meelega, vaid lootuse

Moraalsuse kokkuvarisemine

Piibel annab tõesusi toimetulemiseks kõigi väljakutsetega.

AUTORID: W.S. LEE JA WILMA KIRK-LEE

Sest nii nagu olid Noa päevad, nõnda on Inimese Poja tulemine. „Sest nii nagu inimesed olid noil päevil enne veeuputust – sõid ja jõid, võtsid naised ja läksid mehele selle päevani, mil Noa läks laeva, ega taibanud midagi, enne kui tuli veeuputus ja võttis kõik nad ära –, nõnda on ka Inimese Poja tulemine“ (Mt 24:37-39).

Tänapäeva maailma olukord peegeldab seda Kristuse ennustust. Olgu kas ajalehed, ajakirjad, raadio või televisiooni uudistesaadet, ükski päev ei möödu ilma ühiskonnapahede laastava

raportita. Kõik meediaväljaanded on hämmastava tasemeni mitmekülgset mitte ainult info talletajad, aga ka üleilmsed raporteeritava kurjuse edasikandjad.

Veeuputuseelse ühiskonna üheks tunnuseks oli kõrgkultuurne suhtlemisoskus. Sama keele rääkimisoskus, edasi andmaks inimese kujutlusvõimelisi leiutisi, viis Jumala vahelesekkumiseni Paabeli torni ehitusel. Sellist vilumuste kiiret kasvu, mis põhjustas Jumalast ja Tema plaanist eemaldumise, võib tänapäeval jälgida meedia- ja kommunikatsioonitööstuses.

Kuigi arvutid, mobiiltelefonid, videod, DVD-d ja sateliit- ning kaabeltelevisiooni väljaanded on kasutusel ka paremate eesmärkide jaoks, on need modernsed ülikeerulised kommunikatsioonivahendid viinud tänapäeva ühiskonna ebamoraalsuse kiirele levikule.

Ellen White kirjutas meie ja veeuputuseelse aja paralleele silmas pidades: „Käesoleva aja ühiskond on rikutud, nagu see oli Noa päevil. Pika elueaga veeuputuseelsele ühiskonnale, kel oli ainult üks samm paradüüsimisest, andis Jumal rikkalikke ande ning neil oli tugev keha ja vaim, millest praegu on inimestel

ainult ähmane ettekujutus, aga nemad kasutasid Tema ande ja tugevust ning osavust, mida Ta neile andis, isekatel eesmärkidel, et teenida käsuvastaseid himusid ja rahuldada uhkust. Nad kõrvaldasid Jumala oma mõtetest, nad põlgasid Tema seaduse, tallasid Tema iseloomustandardi põrnu. Nad nautisid patust lõbu, patustades Jumala ees ja üksteise vastu. Vägivald ja kuriteod täitsid maa. Ei abielusuhe ega õigus varale polnud tunnustatud; ja allasurutute appihüüd jõudis Issand Sebaoti kõrvaseni. Kurja nähes muutusid inimesed selle sarnaseks, kuni Jumal ei suutnud välja kannatada nende pahelisust kauem, ning nad pühi ära veeuputusega“ (Kristliku kasvatusalustõed, lk 421, 422).

Tänapäeva põlvkonna rohke patusus ei paistnud algselt täielikus õiehetes. Algul paistis see kerge piasjana, hiljem arenes rikutud, vägivaldseks käitumiseks. „[Kristus] räägib vaoshoidmata himu rahuldamise tulemusest. Moraalijõud on jõuetud, nii et patt ei paista patune. Kuriteosse suhtutakse kergelt ning kirk kontrollib vaimu, kuni head põhimõtted ja ajendid on välja juuritud ning Jumal on teotatud. /.../ Selline on olukord asjadega, mida Kristus kuulutas eksisteerivat Tema teisel tulekul (Tervisenõuanded, lk. 24; 2Tm 3:1-5).

Jumal kutsus loobuma maailma iseloomustavast rikutusest. Meie kodudes ja isiklikus elus peaksime rajama piire, milleni oleme tahtlikud vaatama ja lugema. Iga pere peaks tegema igale oma liikmele selgeks väärtused, mida nad kristlastena tahavad hoida. Me peame kehtestama kontrolli internetile ja kaabeltelevisioonile, kuna läbi nende vahendajate jõuab moraalne rikutus meie

kodude pühasse piirkonda. Sellisel ajal vajame iga päev pühendumist Kristusele ja püsivat käimist Temaga.

Abielu

Kodu ja abielu lagunemine on üks kõige silmatorkavam Jeesuse tuleku märke. Vähem kui 30 aastaga on enam kui 25 aastat kestnud abielud muutunud ebatavaliseks. Me võime arvata, et kristlased on immuunsed maailma moraali allakäigu vastu, aga see ei ole nii. Kuigi paljud kristlikud kirikud püüavad veenda koguduseliikmeid mitte lahutama, näitab George Barna uurimus, et USA uuestisündinud kristlastel on samasugune lahutamise tõenäosus kui mittekristlastel. Mõlematel on esinenud lahutust kolmkümmend viis protsenti. Kuigi lahutuse seaduslikud alused ei loetle üles endassesulgumist, enda edendamist, toorust, jämedust, paindumatust, halastamatust, himust sõltuvust kui põhjuseid abielu purunemiseks, kuid rääkides asjaosalistega, avastaksime ilmselt need omadused abielu allakäigu põhjuste loendi hulgast.

Kuidas see kristlikes abieludes juhtub? Vaadagem mõnda küsimust, alustades rahast. Enamik kristlasi oleksid esimesed väitma, et nad ei ole rahaahned. Tänapäeva ühiskonna surve abieludele on veel vaevu hoomatav. Ükskõik kui heade soovidega noorpaar alustab, on väljakutse näidata, kui edukad nad on seal, kus elavad, kuidas nende kodu on möbleeritud, kuhu nad lähevad puhkusele, mis marki autoga sõidavad ja kui neil on lapsed, kus nad koolis käivad. Kõik need nõuavad raha. Kui abielubaar ei ole hoolikas, pühenduvad nad murele, kuidas saada vahendeid, teostamaks

neid eesmärke, unustades, et püsiv abielu on rajatud kolmele alusele – Jumal, mees ja naine. Nad unustavad avada oma kodu kristlikule külalislahkusele ja aidata teisi, nagu Jumal plaanis, et see oleks.

Abielu, mis kaotab oma tähelepanu kolmelt – Jumal, mees, naine –, muutub tihti tahumatuks, endassesulgunuks, tooreks, reetlikuks ja himust sõltuvaks. Need omadused viivad kuritarvitusele. Kuritarvitus saab alguse vaevu hoomatavatel viisidel – söimates, süüdistades, lugupidamatusest. Abikaasa ei ole kunagi „piisavalt hea“. Atmosfäär, milles üks abikaasa on pidevalt küüniline, julm, jäme ja endassesulgunud, hakkab lammutama igatsust kristlikule teenistusele kodus ning siis koguduse osadusele. See kuritarvitus laieneb füüsiliseks ja tihti seksuaalseks. Tihti on kuritarvitus valesti õigustatud, viidates Pühakirja üleskutsele alluda. Aga see on üleskutse elada harmoonias ja vastastikus austuses.

Me kuulume maailma kogudusse, mis ei vaata läbi sõrmede ühelegi kuritarvituse vormile – füüsilisele, vaimulikule, emotsionaalsele või seksuaalsele. Kuritarvitus vastab sellele, mida Jumal ütleb läbi oma prohveti: „Ma vihkan vägivaldset abielu „ühe liha“ lahutamist (osadeks jaotamist, jäseme küljest rebimist) (Ml 2:16). Jumal räägib siin jõuliselt. Lahutamine on jõuline sõna vägivallast rääkides.

Mõnikord mõtleme, et kuritarvitus ei ole tõsine, kuid Jumala jaoks on see väga tõsine. Kui me võtame arvesse, et mees ja naine loodi Jumala näo järgi, siis selle kuju teotamine mis tahes viisil tekitab Jumala viha! Kuritarvitusel ei ole piibelikku alust.

Maailmas, kus kristlik abielu on hüljatud, peaksime näitama, et Jumala plaan meie peredele on endiselt asjakohane ja oluline. Me puutume kokku väljakutsetega, mis teevad kristliku abielu kestmise raskeks, aga Jumala abiga võib see muutuda selliseks, nagu Jumal plaanis. Me peame taastama perekonna teenistuse oma päevaplaanis ja veetma aega üksteise eest koos palvetades. Miks mitte paluda Jumalat hoida meie südant täis armastust abikaasa vastu? Me peaksime kasvatama harjumust öelda südamlikke ja armastavaid sõnu igale perekonnaliikmele ja veetma koos aega. Las iga paar töötab teineteisele, et tänu Jumala väele ei lase nad oma abielul puruneda, ja kui vajalik, siis nad otsivad abi, et tagada oma abielule tõeline kristlik edu.

Aususe puudumine

Paulus näitab, et patt ei esine mitte ainult kriminaalses ühiskonnaosas. See väljendub ka käitumistes, mis hõlmavad isiklikke ja ärisuhteid. Ta räägib „ebaõiglusest“ – kõik solvangud meie naabrite, meie vanemate, meie maa jne vastu. Need sisaldavad suurte äriühingute sooritatud kuritegusid.

Paulus ütleb, et Jumala viha on kõige inimliku pahelisuse ja ebaaususe vastu. „Nad on Jumala tõe vahetanud vale vastu ning austanud ja teeninud loodut Looja asemel, kes olgu kiidetud igavesti. Aamen. /.../ Ja nii nagu nad ei ole hoolinud Jumala tunnetusest, nõnda on Jumal nad andnud kõlbmatu mõtteviisi kätte, tegema seda, mis on väär; nad on tulvil igasugust ülekohtu, kurjust, ahnust ja tighedust, täis kadedust, tapmist, riidu, kavalust, kiuslikkust, nad on keelekandjad, laimajad, Jumala vihkajad, julmurid, ülbed, kelkijad, halva

peale leidlikud, vanematele sõnakuulmatud, mõistmatud, truudusetud, leppimatud, halastamatud“ (Rm 1:25-31).

Viimastel päevadel „elame ‘kuriteoepideemia’ keskel. /.../ Ja sellal, kui maailm on täidetud nende pahedega, esitatakse evangeeliumi liiga tihti nii ükskõiksel moel, nagu soovitaks jätta ainult vähe mõju südametunnistustele või inimesele“ (Tervisenõuanded, lk 25). Me ei tohi joosta varju ja peita end Kristuse tuleku tunnustähe kartuse ees. Kristus ütleb meile, et suurenenud pahelisuse tõttu on armastust tihti raske leida (Mt 24:12). Jumala lastena peab meie lootus olema võimas Jumala armastuse majakas käesoleva postmodernse maailma patuse pimeduses. Me peame elama armuga täidetud suhetes, jagades Jumala armastust. Püha Vaim on võimeline juhtima Jumala järgijate elu õiglase elu rajal, juhatahes teisi meie Issanda Jeesuse ristile.

Paulus ütles Timoteosele, et „iga Pühakirja osa on Jumala sisendatud ja kasulik ühel või teisel viisil – näidates meile tõe, paljastades meie vastuhakku, parandades meie vigu, õpetades elama Jumala teel. Sõna läbi oleme ühendatud ja vormitud Jumalalt antud ülesanneteks“ (2Tm 3:17).

Kõikidest suundadest suhteid painavad surved viivad täide ennustuse, et praegu on rasked ajad. Aga Jumala Sõna töötused annavad kinnitust ja lootust, et me võime toime tulla iga meile osaks saava väljakutsega. See on nii vaid juhul, kui me isiklikult ja palvetades oleme ühenduses Jumala armuga; kui Ta asub elama meie südamesse, meie mõistusesse ja meie ellu. „Aga kes peab vastu lõpuni, see pääseb“ (Mt 24,13).

Küsimused mõtiskluseks ja aruteluks

1. Millisele kolmele asjale peab olema rajatud kristlik abielu?

2. Nimeta viisid, kuidas hoida oma kodu turvalisena tänapäeva pahede sees, mis interneti ja kaabeltelevisiooni kaudu meieni jõuavad. **MA**

W.S. Lee ja Wilma Kirk-Lee on olnud abielus 41 aastat, toetanud abielu tugevdamist rohkem kui 30 aastat USA-s, Kanadas ja maailma erinevates osades. Nad elavad Houstonis Texases.

Spiritismi suur eksitus

Muistne õudus õitseb tänapäeval.

Vaimustatud olemine vaimude maailmast aina kasvab. Inimesed väidavad kogevat imelikke fenomene: tunne, nagu lemmikloom hüppab voodisse, kui ühtegi looma pole läheduses; inimene tunneb lilledõhna samal ajal, kui keegi lähedane paljude kilomeetrite taga sureb, samas lilli pole silmapiiril. Teised ütlevad, et neil on üleloomulikud võimed: „selgeltnägemise“ võime, mille kaudu nähakse inimese elu – minevikku, olevikku ja tulevikku; võime olla vaimude maailma energia vibratsioonide „kanaliks“, et parandada füüsilisi ja emotsionaalseid probleeme; võime aidata kontakteeruda eelnevate eludega.

Inimesed pea kõikidest maailma religioonidest, kaasa arvatud kristlased, moslemid, hindud ja budistid, usuvad elu jätkumisse pärast surma. See tõekspidamine avab ukse erinevatele paranormaalsetele võimalustele, tõelistele või ettekujutatutele. Sellist pettust toidavad erinevate indiviidide surma-eelsed kogemused. Otsekoheseid ja vähem otsekohesemaid viiteid elule pärast surma tehakse raamatutes, meedias ja filmides. Tihti jõuab sõnum meieni läbi huumori ja süütu pakendis. Mõned näevad seda üpris ohutu meelelahutusena, kuid see õõnestab ja hägustab piibellikku õpetust sellest, et surnud ei tea midagi (Kg 9:5)

ja et surm on nagu uni (Jh 11:13; 1Ts 4:13). Hullem veel, see muudab tavaliseks ideed kehast lahus eksisteerimisest ja kontakteerumisest surnutega.

Vaimumaailm ja spiritism

Televisiooni programmide populaarus, mis on pühendatud mingilgi viisil rääkimisele või koostööle surnute vaimudega, näitab selgelt, et mõisted on laialt levinud ja see pole enam võõras teema ka Lääne kultuuris.

Kuid Piibel räägib otse ja selgelt selliste tegevuste vastu: „Ja kui teile öeldakse: Küsitlege surnute vaimu ja ennustajaid, kes sosistavad ja pomisevad, siis vastake: Kas rahvas ei peaks küsitama oma Jumalat? Kas tuleb elavate pärast küsitleda surnuid? „Õpetuse ja tunnistuse juurde! Kui nõnda ei kõnelda, siis ei ole koitu“ (Js 8:19,20).

Kui Jesaja need sõnad kirjutab, koosnes Pühakiri Seadusest (5 Moosese raamatut) ja prohvetite, nagu ta ise seda oli, tunnistusest. Need allikad on ülimalt usaldusväärsed, sest need esindavad Jumala häält. Tänapäeva maailmas on palju eksitavaid häáli, mis kõik püüavad meie tähelepanu läbi raamatute, videode ja reklaami. Paljusid nendest häältest ei saa usaldada, sest need on „inspireeritud“ teisest allikast – loodud Saatana enda poolt, et meid eksitada.

Ainuke allikas, mida võime täielikult usaldada, on

Jumala hääl, mis räägib Tema inspireeritud käskjalgades. Kahjuks „lisab iga päev kurva tõendi sellest, et usk prohvetlikku sõnasse väheneb ja selle asemel vangistab paljude mõistuse kahtlused ja saatanlik nõidus“ („Prohvetid ja Kuningad“, lk 210). Saatan kavandab erinevatele inimklassidele erinevad pettused. Need, kes kunagi ei läheks posija juurde, vaatavad nõidust televisiooni vahendusel. Ja isegi, kui teame tõde paremini kui inimesed, kes vaimudega kontakteeruvad, kütkestavad sellised sõnumid ka meid.

Peamine newagelik pettus seisneb arvamuses, et meis kõigis on peidus vaimulikud võimed, mis ootavad oma kasutamist. See nn tarkus, meie isekaid soove toitev, pole tegelikkuses ülevallatav tarkus, vaid deemonlik (Jk 3:1). Meedia vahendusel selliste meelitavate sõnumitega pidev silmitsiseisimine võib sõnumi ka meie arusaamistes harjumuspäraseks muuta. Võime muutuda tuimaks ohu suhtes ja mitte ära tunda Saatana tööd. Me võime isegi vastavalt käituma hakata. Piibliuurimine muutub järjest ebahuvitavamaks. Lõppude lõpuks, Saatana pole vahet, millise pettusega meid püüda, kuniks püüdepael toimib. Õnneks on Jumal andnud juhtnöörid oma Sõnas, nii et võime ära tunda meie ümber olevad sõnumid sellena, mis need tegelikult on.

Meie vastu on rivistunud

vaimud – mitte surnud inimeste vaimud, vaid kurjade inglite omad: „Meil ei tule ju võidelda inimestega, vaid meelevaldade ja võimudega, selle pimeduse maailma valitsejatega, kurjade taevaaluste vaimudega“ (Ef 6:12). Meie tõelised vaenlased on olendid, keda me ei näe ja kes püüavad meid Jumalast eemale peibutada. Kuid samuti on meie eest ja nende kurjade vägede vastu üles rivistunud teine vaimude armee. Sõda, mis algas taevas on jõudnud siia (Ilm 12:13), muutes terve maailma universumi sõjatandriks.

Inglid ja spiritism

Mõned mõtlevad, et inglid ainult ootavad meie palumist: kõik, mida peame tegema, on küsima. See võib isegi nii olla, kuid sellisel juhul võib meil olla tegemist mitte nende inglitega, kelleks meie neid peame. Kurjad inglid petavad ja kasutavad meid, kui me vaid seda lubame.

Jumala inglid ei tööta sellisel moel. Neid ei saa manipuleerida ja nad ei ole huvitatud meie isekate eesmärkide teenimisest. Ketsemani aias ütles Jeesus Peetrusele, et võib kutsuda appi rohkem kui 12 leegioni ingleid (72 000!). Ta ei öelnud, et kogub inglid enda kaitseks. Ta ütles: „Kas sa arvad, et ma ei või oma Isa paluda, ja ta saadaks mu käsutusse praegu rohkem kui kaksteist leegioni ingleid?“ (Mt 26:53) Kõik, mida Jeesus tegi, oli allumine oma Isa tahtele. Kui Tema ei kutsunud ingleid appi, kas on meil õigus seda teha?

Jeesus ütles samuti, et lõpuajal püütakse võimalusel eksitada ka valituid (Mt 24:24). Ilmutusraamatus näeme Saatanat ja tema kurjuse jõude maailma eksitamise nimel välja saatmas rüvedaid vaime. Need

vaimud teevad imetähti, et petta võimalikult paljusid ja et siis koguda need kokku üheks suureks sõjaväeks Jumala vastu Hrmagedooni lahinguks. Seega, enne Jeesuse tagasitulemist teevad deemonlikud vaimud imesid, et eksitada neid, kes usaldavad ja usuvad seda, mida nad näevad rohkem kui prohvetite tunnistust. Täpselt nagu Saatan võib ennast muuta valguse ingliks (2Kr 11:14), võivad ka vaimud ennast maskeerida. Nad võivad võtta endale vagaduse maski (vt „Ajastute igatsus“, lk 256). Ilmutusraamatu 16. peatüki deemonid töötavad läbi inimeste, kui tervendavad haigeid ja kuulutavad „ilmutusi“, mis lähevad vastuollu Pühakirjaga („Suur võitlus“, lk 624).

Piibel ütleb selgelt: surnud

Juba näeme eeltööd
sündmustele, mis
toovad kord maailmale
suure ja üldise eksituse.

ei tea midagi. Meie tõelised vaenlased on pimeduse vaimud, kurjad inglid, kes katavad maa pettustega, mille seas on ka Saatan enda kujundatud imed. Juba näeme eeltööd sündmustele, mis toovad kord maailmale suure ja üldise eksituse. Et ennast eksimisest kaitsta, peame tähele panema selgeid juhiseid, mis Jumal oma Sõnas on meile jätnud lõpuaja sündmustest ja praktilistest sammudest, et vastu panna Saatanat plaanidele.

Ehk on järgnevatest sammudest abi:

Tunne ära vaenlane, koos tema erinevate häälega. Isegi Jeesus oli võimeline selleks ainult

tänu Pühakirja tundmisele (Mt 4).

Kõrvalda oma lähedusest kuri, mille kaudu Saatan võib töötada. Tundes Jeesust isiklikult, mitte kellegi kaugena (Ap 19:13-18), võime julgelt kõrvaldada oma kodust iga mõju, mis annab kurjadele inglitele maad, et meie meeli hõivata (Ap 19:19).

Alista ennast ja kõik, mis sul on, Jumalale (Jk 4:7). Seda tehes kutsume Jumala enda koju ja Saatan kihutatakse välja.

Palveta enda, oma armsate ja teiste pärast, ka oma vaenlaste pärast. Mõni kuri mõju on nii tugev, et ainult püsiv palve ja anumine kõrvaldab selle (Mk 9:29, Ef 6:18).

Uuri Sõna. Paulus loetleb üles paljud vaimuliku kaitse sõjaväe riistad (Ef 6:14-17), kuid ainuke nimetatud tõeline relv on Jumala Sõna. Et relv oleks efektiivne, peab see saama kasutatud mitte meie, vaid Vaimu poolt, kes meis töötab (s 17).

Õpeta tõde teistele, kes omakorda õpetavad teisi (2Tm 2:2). Nii lõhub Jumala kuningriigi töö Saatanat sidemed ja valmistatakse tee Kristuse tagasitulemiseks (2Kr 10:3-5).

Küsimused mõtiskluseks ja aruteluks

1. Kuidas võib adventist, kes on teadlik spiritismi ohtudest, saada siiski eksitatud?

2. Kumb on suurem – kurjuse jõud või Jumala vägi? Too Piiblist näiteid. **MA**

Clinton Wahlen on Peakonverentsi Piibliuurimise Instituudi asedirektor. Samuti on ta töötanud Journali toimetajana ja on raamatu „Jeesus ja vaimude ebapuhtusest sünoptlistes evangeeliumides“ autor.

Ära usalda võltskäekelli!

Meie aeg kutsub valvsusele.

AUTOR: NIKOLAUS SATELMAJER

Millist sa tahad?“ küsis mees New York Citys oma mantli varrukaid üles rullides ja mulle oma käekellade kolleksiooni näidates. Ja milline kolleksioon kuldseid ja hõbedasi käekelli see oli! Kõik neist näisid väga ahvatlevad, kõikidel olid hästituntud firmanimed – vähemalt nägid sedamoodi välja. Ja mis veel suurepärasem – ma võinuksin saada millise iganes neist väga odavalt.

„Mitu sa võtad?“ uuris ta. Kellad äratasid kiusatust ja ka hind oli ahvatlev – liiga ahvatlev, liiga odav.

Kuigi olin äsja keskkooli lõpetanud, teadsin ometi, et ma ei peaks selle mehega isegi mitte arutama hindade üle. Kellad nägid välja, nagu oleksid

need kullast ja hõbedast, need nägid välja kallid, kuid neil ei olnud väärtust – nad olid tõelise asja odav imitatsioon. Võid kutsuda neid võltsinguiks või petukaubaks – ükski neist ei olnud midagi väärt.

Niisamuti ei saa me usaldada valeprohveteid, isegi mitte neid, kes on nii julged, et sõandavad end Kristuseks nimetada. Ei ole oluline, mida nad endast arvavad; kõige tähtsam on, kes nad tegelikult on.

Kuid kuidas sa neid ära tunnend?

Üks asi on aru saada sellest, kas käekell on ehtne või odav imitatsioon, kuid teine asi on mõista seda, kui keegi lihtsalt teeb näo, et on prohvet, õpetaja või isegi Kristus. Aga me peame seda mõistma – eraldama tõelise

võltsingust. Jeesus annab meile ajakohase hoiatuse: „Sest tõuseb valekristusi ja valeprohveteid ja need pakuvad tunnustähti ja imetähti, et kui võimalik, eksitada ka valituid. Aga teie vaadake“ (ing k valvake) (Mk 13:22,23). Meie vaimulik vaenlane kasutab kõikvõimalikke vahendeid, et meid rännakul kõrvalteele juhtida. Apostel Peetrus lisab veel ühe grupi – valeõpetajad (2Pt 2:1). Nii ongi meil olemas Saatana kolmik – valeprohvetid, valeõpetajad ja valekristused.

On antud selge hoiatus Kristuse vaenlaste ära tundmiseks. Nende meetodid võivad seda aga raskendada, sest nende kohta on öeldud: „Kes vargsi toovad sisse hukutavaid eksiõpetusi“ (2Pt 2:1). Just nagu kahjurputukad võivad majja

tungida ilma, et majaelanikud sellest teadlikud oleksid, kuni on juba liiga hilja; nõnda püüavad need vaenlased ka kogudusse sisse tungida.

Me võime ja peame tegema erilisi samme selleks, et kindlustada end pettuse vastu:

Me peame neid kriitiliselt hindama, et aru saada, kas nad on Jumalast (1Jh 4:1). Just nii nagu mõned inimesed ostavad käekellade imitatsioone, lasevad paljud end narriks teha vaimulikel isehakanuil.

Me peame selgusele jõudma, kas need inimesed on ustavad Piiblile. Ükskõik kui veetlevalt nad ka kõlada võivad, me ei peaks panema tähele neid, kes ei võta vastu ega praktiseeri põhilisi Piibli õpetusi.

Millist elu need isikud elavad? Välispidiselt võivad nad olla kui lambad, aga tegelikult on nad kiskjad hundid (Mt 7:15).

Me peame küsima: „Kes see isik on, kes kuulutab teistsugust kuulutust?“ Samal ajal, kui me peaksime olema hoolikad, et mitte hüljata kedagi, kellel võivad olla erinevad vaated, peame me siiski olema tähelepanelikud nende teguviiside suhtes.

Kord küllastasin ma perekonda, kes rääkis mulle, et nad ei soovi enam kuuluda meie koguduseliikmete osadusse. Nad teatasid, et on leidnud mehe, kelle elu oli kooskõlas Jumala Sõnaga. Kui ma neilt küsisin, kas nad ka tegelikult tunnevad seda meest, kinnitasid nad mulle, et Jumal oli neid tema juurde juhtinud. Aasta või kaks pärast seda, kui nad olid hakanud oma vaimulikku kangelast järgima, tuli välja, et see mees elas abielurikkumises. Tema sõnad ja teod ei olnud vastavuses. Ta oli petis.

Me võime uurida ja selgusele jõuda, mis on tõde ja mis on

vale, kui me küsime küsimusi, kasutame mõistust, mis Jumal meile on andnud, loeme Tema Sõna ja palvetame. „Keegi ei pea olema petetud,“ kirjutas Ellen White (The Advent Review and Sabbath Herald, 17. nov 1885). Ja kui me teame, et oleme kohanud valeprohvetit, -õpetajat, -kristust, on kõige vapram asi neist eemalduda, ja joosta igavese Kristuse juurde.

Kuidas nad petavad?

Kuidas valeõpetajad, -prohvetid ja -kristused petavad? Esialgu ei pruugi me tunda midagi enam kui uudishimu. Või näiteks tehakse meile selgeks, et kuulume eelisõigustatute hulka, keda on valitud kuulma sõnumit, mis on reserveeritud vaid vähestele. Peetrus ütleb meile, et sellised „toovad vargsi sisse eksiõpetusi“. Nad on sisenenud kristlikku perekonda ebaseaduslikul viisil, või on teised lubanud neil sisse tulla, just nagu linnaelanik võib avada väravad vaenlasele. Kuna nende otsaesistele ei ole kirjutatud „petis“, on mõne jaoks raske neid ära tunda.

Need petised ilmutavad sageli huvi meie vaimuliku elu vastu. Üks noormees jutustas mulle, kuidas keegi tundis huvi tema vaimuliku rännaku vastu. Algul näis see huvi olevat ehtne ja siiras, kuni ühel päeval sai noormees aru, et tema vaimulik elu oli selle isehakanu rünnaku all. Miks? Kuna see vanem mees suundus noormehest hoolimise juurest väga aeglaselt koguduse kritiseerimiseni – mitte midagi, mis kogudus tegi, ei olnud õige. Noormees oli ehmunud ja ütles vanemale mehele, et nende sõprus on läbi. Selline näiliselt julm, kuid vajalik tegu oli noormehele õnnistuseks.

Autoriteetne sõnakasutus,

nii nagu Saatan seda tegi, on teine meetod, mida isehakanud kasutavad. Kristuse kiusamise ajal esitas Saatan Jeesusele väljakutse kivid leivaks muuta, templi katuselt alla hüpata ja tema ees kummardada (Mt 4:1-9). Kuid autoriteetselt rääkimine ei ole võrdväärne autoriteedi omamisega. Tihti näivad valeõpetajad olevat enam huvitatud oma isiklikust autoriteedist kui Jumala Sõnale ustavaks jäämisest.

Teine kaitseallikas on Kristuse koguduse perekonna ühtsus. Jeremija ütleb meile, kuidas suhtuda valeprohvetitesse: „Ärge kuulake nende prohvetite sõnu, kes teile prohvetlikult kuulutavad – nad ainult tüssavad teid tühiste lootustega: nad räägivad oma südame kujutlustest, mitte Issanda suust“ (Jr 23:16).

Ühtsus usus tähendab seda, et kui meil on eriarvamused Pühakirja tõlgendamise või usu põhitõdede suhtes, peame me pöörduma Issanda poole ühtsuse saamiseks. Kui meil on selline ühtsus, ei saa valeõpetajad, -prohvetid, ega -kristused meile kahju teha, sest nende eesmärk on killustatus.

Jumal on äratanud selle liikumise kindla eesmärgiga. Mida Jumal alustab, selle Ta viib ka lõpule. See peaks meile kõigile lootust andma. Valeõpetajaid, -prohveteid ja -kristusi on ikka olnud ja tuleb veel, ning nad teevad oma parima, et meid segadusse ajada. Me peame teadma, kuidas neid ära tunda, kuid me ei pea saama pettuse alal ekspertideks, selleks et tõelist ära tunda.

Tahtsin koos oma tütreaga küllastada oma ema venda, kuid tema elukoha maa ei andnud meile viisat. Selleks ajaks, kui meid sellest teavitati, oli juba liiga hilja, et oleksime saanud

onule teada anda, et me ei tule, sest meile öeldi, et ta oli juba piirile sõitnud. Me suundusime selle sama piiri poole, juhuks, kui meil õnnestub teda seal kohata. Kui me sinna jõudsime, nägime palju võõraid nägusid, kuid siis märkasin ma kaugel eemal kuju, kelle ma ära tundsin. Ta oli oodanud üheksa tundi, et meid kohata. Milline rõõmus taaskohtumine.

Meid sinuga on kutsutud rõõmsale taaskohtumisele Jeesusega. Me peame oma tähelepanu suunama sellele, et tunda ja järgida Jeesust praegu. See on parim tagatis pettuse vastu. Jeesuse hoiatus valekristuste ja -prohvetite eest

(Mk 13:22,23) on lootuse sõnum, sest Ta julgustab oma järelkäijaid, et nad ei langeks pettuse ohvriks.

Millist elu peaksime elama praegu? Paulus ütleb meile, et peaksime oleme juurdunud Jeesuses (Kl 2:7). Ellen White kirjutab, et „meie ankur peab olema Kristuses, me peame olema rajatud usule ja kinnitatud selles“ (The Advent Review and Sabbath Herald, 17. nov 1885). Ta ei vea meid kunagi alt. See on meie kindlus valeõpetajate, -prohvetite ja -kristuste pettuse vastu. Keskendu tõelisele ja sul ei ole vaja muretseda võltsingu pärast.

Küsimused mõtiskluseks ja aruteluks

1. Miks on viimastel päevadel nii palju pettusi?

2. Autor kirjutab: „Mille Jumal alustab, selle Ta viib ka lõpule.“ Kuidas julgustab see lause sind kui seitsmenda päeva adventisti?

MA

Nikolaus Satelmajer on Peakonverentsi jutlustajate assotsiatsiooni sekretär ja ajakirja Ministry toimetaja.

Evangeelium kogu maailmale

Meile Jumala poolt seatud eesmärgid neil viimseil päevil.

AUTOR: ELLEN G. WHITE

Päästja sõnad „te olete maailma valgus“ osutavad faktile, et Ta andis oma järgijatele ülemaailmse ülesande. Nii nagu päikesekiired tungivad ka maakera kõige kaugemate kohtadeni, nii on Jumal kavandanud evangeeliumi valguse leviku selliselt, et see jõuaks iga maa peal elava hingeni. Kui Kristuse kogudus täidaks meile Issanda poolt kavandatud eesmärgi, jagataks valgust kõikidele, kes istuvad pimeduses ja surmavarju orus. Kui koguduseliikmed läheksid oma kooskäimiste ning kohustuste ja ristikandmise kõrvalejätmise asemel kõigisse maadesse, laseksid Kristuse valgusel endist välja paista ja töötaksid nii, nagu Tema hingede päästmise nimel, kantaks

„kuningriigi evangeelium“ kiiresti tervele maailmale.

Kutse tunnistada Issandast

Kõigist maadest kostub makedoonlase kutse: “Tule siia ja aita meid!”(Ap16:9 –tõlk.). Jumal on avanud meile tööpõllud. /.../ Jumal läheb meie ees ja jumalik vägi töötab koos inimlike jõupingutustega. /.../ Mõned on kuulnud Jumala kutset ja sellele vastanud. Vastaku nüüd iga pühitsetud süda Jumala kutsele ja otsigu võimalust kuulutada eluandvat kuulutust. Kui mehed ja naised võtavad alandlikult ja ustavalt vastu neile Jumala poolt antud töö, siis avaldub Jumala vägi paljude pöördumises tõe poole. Nende töö tulemused saavad olema imelised.

Issand palub oma rahval külvata kõigi vete äärde.

Tema käsu täitmine tähendab väga palju. See tähendab taevast saadud andide pidevat edasiandmist. Jumala üritus vajab pühendunud töötajaid ja see vajab raha. Kas me jätkame oma vahendite kulutamist ebaoluliste asjade peale, samal ajal kui töö on hooletusse jäetud ja tegemata? Kas me ei peaks pigem oma ükskõiksusest selle töö vastu meelt parandama ja palvetama vaimuliku eristusvõime pärast, et me näeksime ja mõistaksime õigesti pakilisi vajadusi?

Helde meelsus on taevase päritoluga. Rist ilmutab meile Kristuse ennastohverdavat armastust. Ta andis kõik, mis Tal oli, et inimene võiks saada päästetud, ja siis andis Ta ka ennast.

Kristuse rist kutsub igat armsa Päästja järgijat üles

heatahtlikkusele. Meelsus, millest me räägime, tahab üha anda ja ikka anda. Kristlase elu tõelised viljad avalduvadki tõelise heatahtlikkuse ja heade tegudena.

Pöördumise vajadus

Jumala töö vajab inimesi, kes on Kristuselt õppinud. Sel hetkel, kui Jumala töötajad näevad Teda nii, nagu Tema on, sel hetkel näevad nad ka ennast sellisena, nagu nad tegelikult on, ja paluvad Teda, et Ta teeks neid sellisteks, nagu nad peaksid olema. Isekus ei aita, vaid takistab inimesi teisi aitamast. Jumala valguses näeme oma vigu ja Tema väes saame neid ravida.

Viimsel päeval, kui maa hukkub, saab see, kes kogus varandusi taevasse, näha seda, mida ta oma eluga on saavutanud. Kui me oleme Kristuse sõnadele tähelepanu pööranud, siis näeme suure valge trooni ümber kogunedes neid, kes on päästetud meie teenimistöö vahendusel, ja mõistame, et üks inimene on rääkinud päästest teisele ja see teine omakorda järgmistele inimestele – nii on meie ustava töö läbi toodud suur hulk inimesi rahu sadamasse, nii võivad nad kõik oma kroonid Jeesuse jalgade ette heita ning kiita Teda läbi igaviku lõppematute aegade. Millise rõõmuga vaatab Jumala töötajaja lunastatuid, kes jagavad oma Lunastaja au! Kui hinnaline on taevast kord nende jaoks, kes on olnud ustavad hingede päästmise töös!

Mida lähemale me jõuame selle maailma lõpule, seda salakavalamaks muutuvad vaenlase püüused. Aja kuludes muutuvad tema rünnakud ikka raevukamateks ja sagedasemateks. Saatana ülimaks sihiks on lõksu püüda ja eksitada

valituid – Kristuse kogudust ja selle vaimulikke. Kui tal õnnestub muuta neid ükskõikseiks nende kõrge kutsumise suhtes, on tema triumf kindel. See on aeg, mil me vajame tõelist pöördumist ja täielikku pühendumist. See, kes on Kristusega lähedases ühenduses, saab jõudu vaenlase rünnakutele vastuseismiseks. Meie turvalisus põhineb Piibli tõdede praktilisel, kogu südant hõlmaval läbi elamisel. Ennast Jumala ette alandades kogeme Tema päästvat väge.

Suur töö tuleb ära teha võõrastes maades. Ja sama suur töö tuleb ära teha ka kodupõllul, sest just pühendunud ja ustavate pingutuste tulemusena kodupõllul võidetakse Jumalale töötajaid, kes lähevad kuulutama tõde võõrastele põldudele. /.../

Tuleb jõuda kõigi ühiskonnaklassideni. Tööd tehes kohtume erinevate rahvustega. Mitte kellestki ei peaks mööda mindama ilma hoiatust andmata. Issand Jeesus oli Jumala kingitus kogu maailmale – mitte vaid kõrgklassile ja mitte ka üksnes ühele rahvusele teiste hulgas. Tema päästev arm ümbritseb kogu maailma. /.../ Ja kui Jumala teenrid äratatakse valgust viima, on nende hulgas esindajaid kõigi rahvaste seast ja nad asuvad Jumala poolt valitud tööriistadena oma kohtadele.

Paljud igatsevad üht kindlat talenti, millega suurepäraselt tööd teha, samal ajal aga kaotatakse silmist käeulatuses olevad kohustused, mille täitmine muudaks elu healõhnaliseks. Sellised inimesed peaksid tööle minema ja täitma neid ülesandeid, mis on otse nende teerajal. Edu ei sõltu niivõrd talendist kui pühitsetud energiast ja soovist tööd teha. /.../

Sundijaks Kristuse armastus

Kui Kristuse armastus täidab meie südame, siis saab see armastus ka meie elus ilmsiks. Kui sa käeulatuses olevat tööd ustavalt teed, nähakse kõige paremini sinu sobivust teatud kindla tööloigu jaoks. Ole ustav ja tee kõike kõigest hingest. Ärgu sind araks muutku see, kui algus paistab väike, sea oma eesmärk kõrgele ja rakenda siiraid ja tõsiseid jõupingutusi selle eesmärgi saavutamiseks. Ära luba takistustel end araks muuta. Koonda oma jõud nende takistuste ületamisele. Püsivus tagab edu.

Seal, kus sa oled, ja seal, kus on inimesed, seal tuleb rakendada teenistusse kogu jõud. Jumala Sõna oli ammustel aegadel ning on ka täna vaka alla peidetud. Jumala Sõna peaks selgitatama neile, kes on selle nõudmiste suhtes teadmatutes. Uuri Piiblit nendega, kes tahavad seda tundma õppida. /.../

Minu sõnum meie rahvale on järgmine: „Tõstke oma silmad üles ja vaadake põlde, et need on valged lõikuseks!“

Kui samaarlased tulid Samaaria naise kutse peale Kristuse juurde, rääkis Jeesus oma jüngritele neist kui viljapõllust, mis on lõikuseks valmis. „Eks te ise ütle, et on veel neli kuud, ja siis tuleb lõikus? Vaata, ma ütlen teile, tõstke oma silmad üles ja vaadake põlde, et need on valged lõikuseks! Ja nüüd saab lõikaja palka ja kogub vilja igaveseks eluks, et niihästi külvaja kui lõikaja ühtlasi saaksid rõõmutse.“

Ja kuidas viljalõikus hakkas? See sai alguse ühest naisest – kui tõde räägiti ühele naisele ja see naine andis seda edasi teistele, sest ta läks ju külla ja ütles teistele: „Tulge!“ Nad tulid ja kuulasid ja lõikus hakkas peale. /.../ Tema töö tulemusena

uskusid paljud Jeesusesse. Ja selline oli nende tunnistus: „Sest me ise oleme kuulnud ja teame, et Tema on tõesti maailma Õnnistegija!“

Just samasugust tööd tuleb ka täna edasi viia. Paljud on lõikuseks valmis, kuid ei tea seda. Praegu peaks iga meie sõna ja tegu olema tähendusrikas. Lõikajad peavad oma osa täitma. Jumala rahvas peab ärkama oma ükskõiksusest ja isekusest ning ilmutama igatsust olla kasutatav Jumala aitava käena.

Kutse tegutsemisele

Mu vennad ja õed, ärگاهe; särage! Käes on aeg, mil peaksime tegema kõik võimaliku maailmale viimase kuulutuse andmiseks. Ma kutsun üles kõiki, kes vähegi saavad, ühinegem selles töös ja tehkem seda praegu. /.../ Jumala esimene ja suurepärase käsk ütleb: „Sa pead armastama Issandat, oma Jumalalt kõigest oma südamest, kõigest oma hingest, kõigest oma jõust ja kõigest oma meelest.“ Ja teine on selle sarnane: „Sa pead armastama oma ligimest nagu iseennast.“

Issand saadab meile veelkord juhised, rõhutades, kui oluline on, et me saaksime Tema innukateks ja hoolikateks töötajateks. Meil on teha tähtis töö; töö, mis ei oota; töö, mida saab teostada ainult Vaimu väes ja Kristuse juhtimise ja suunamise all. Las iga usklikku nähakse neil päevil Jumalaga koos töötamas. Pandagu kõrvale kõik erimeelsused ja tühine ning sisuta jutt. Rääkigem ja tegutsegem õiguses. Issand töötab iga inimese kaudu, kelle süda ja elu on Temale allutatud. Kõigile, kes on Vaimu poolt juhitud, annab Jumal osaks oma õiguse. Ta annab oma tõelistele järgijatele veenmisvõime, oma

armu ja tõe väe ning sügava ja püsiva armastuse Tema töö vastu kodus ja võõrastes maades. Ta annab neile südamed, mis innukalt töötavad Kristusega koos vilja kogumisel. Kui Kristuse abilistel on sellised annid, ei saa misjonitöö olla viljatu.

Pattu ja mässumeelt täis südamed alistuvad päev päeva järel Tema kõikvõimsuse ees ja rajatakse armuriik. Tema auriiki ei rajata aga täielikult enne, kui Kristus tuleb tagasi. „Ja kuningriik ning valitsus, ja võim kuningriikide üle kogu taeva all antakse Kõigekõrgema pühale rahvale!“ Nad pärivad kuningriigi, mis on nende jaoks valmistatud maailma algusest. Ja Kristus valitseb seal oma suures väes.“

Kuid Jeesus ütles, et enne Tema tulekut „peab seda kuningriigi evangeeliumi kuulutatama kogu maailmas tunnistuseks kõigile rahvaile“. Kristus ei tule enne, kui head sõnumid Tema armust on viidud kogu maailmale. Me võime Tema kuningriigi saabumist kiirendada sellega, et anname end Jumalale ja võidame hingi Temaga koos. Ainult need, kes pühendavad end Tema teenimisele, öeldes: „Siin ma olen, läkita mind“ „avama nende silmi, et nad pimedusest pöörduksid valguse poole ja Saatana võimuse alt Jumala

poole“, need ja ainult need paluvad siiralt: „Sinu riik tulgu!“ (Ellen G. White „Tunnistajaiks kõigile rahvastele“ The Adventist Review and Sabbath Herald 14.11.1912).

Küsimused mõtiskluseks ja aruteluks

1. Millist osa täidab meie elu Kristusest tunnistamisel?

2. Mis muudab inimese Jumala töös pigem takistajaks kui aitajaks? **MA**

Seitsmenda päeva adventistid usuvad, et Ellen G. White'il oli prohvetlikult kuulutamise vaimuand. Ellen G. White oli üks koguduse rajajast.

Täiskasvanute loengute tõlkijad:
Jaanus-Janari Kogerman, Hele Kulp, Avironika Beekmann, Toomas Lukk, Jana Rosin, Erkki Kask, Marge Randlepp, Alla Nõmmik ja Eha Lobjakas.